

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Grammatica Hebraeae Chaldaeaeqve Lingvae

Auropallus, Matthaeus

Vitebergae, 1531

VD16 G 2553

Qvae In Fine

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69682](#)

De 3, vt Solomon in sentencis
וְנִבְעָר אַיִלָת
וּפִבְשָׁלִים וּבֵרֶץ אַיִלָת

Q VAE IN MEDIO.

Einde in medio aliquot,
כִּי אַתְּ אֶלְעָזָר
es excidit, exemplum ut
אַסְפָּהָס Psalmus lxxix
אַלְתִּים בְּאֹהֶגֶת בְּגַחֲלָתָךְ

Q VAE IN FINE

N fine præterea ה & liber
ter de themate segregantur,
aut in י ob cognationem,
quam habent inter se, conuertuntur,
De ה vt חַגָּה Psalmus ij.
לְפָה בְּגַשְׂרָה
אוֹם גְּלָאָמִים יְהָגָה רִיק
Ibidem ה deficit. A saphus Psalmus
uero lxxvij, י inn demutatum est, vt
וְהָגִינוּ בְּבָל בְּעַלְעָם
DE

Dex, ut Samuel libro secundo
א תְּרִי vides וְלֹא תְמִצֵּה יְהָדָה בַּיּוֹם
וְלֹפֶת לֹא מִצְתָּה תְּגַנֵּב. Moses li: iii: 11. ecce & deest. Non semel
quoque usu uenit, vt verba quae du-
as similes in themate habent literas,
abscindant ultimam consonantem, faci-
lioris prolationis gratia, vt צָלָל אֶסְאָה
phas Psalmo Ixxix. קְרַבְנָה מִאָר.
Item, quoties verbum congemina-
tur, toties finalis discedit litera ut
שׁ sic duplicatur שׁשׁ Ecce nes-
motum est, Esaias רְשֻׁשָׁע יוֹנָק עַל
חר בתן. Aliud exemplum vt
Psalmo xlv. יְבָנָת צָבָנִי אֲרָם. Id
autem in huiuscemodi vocabulis, ob-
maiorem in scripturis sacris accidit
emphasim.

QVAE IN PRINCIPIO ET
IN FINE SIMVL. Demum

DEmum verba quæ a' vela i su
munt initium, & n terminantur
hæc aliquando prima tantum, ali/
quando ultima tantū, sæpiissime ve/
ro ambabus priuantur literis, ita ut
saltē vnica supersit quæ nobis cōmō
strat thema, ut **בְּנֵי** & **בְּנָה** Sic enim
de **בְּנֵי** in ultimo hebræorum re/
gum libro legitur **בְּנֵי צוֹמָה אֶל חַקּוֹת**
De **בְּנֵי** autem in Samuele in hunc
reperiatur modum **בְּנֵי יְהוָה** Su/
per hoc duo tantum exempla Imper/
fectorum verborum inueniuntur, sci/
licet **בְּנֵי** & **בְּנָה** quæ in iam enume/
retis regulis commode non potui/
mus complecti.

ACCIDENTIA
VERBI.

GENERALIA.

D VERBUM